

Са Рогозином смо разговарали о разним темама убрзо након инаугурације председника Србије Александра Вучића: оружју које стиже у нашу земљу, санкцијама Америке, односима у свету, Сирији, Европској унији, хуманитарном центру у Нишу.

Видимо, нисте нам донели С-400 у Србију?

— Мислите, неки мали?

Велики, ако може.

— Ми имамо нано-технологију.

А можда С-500?

— Биће једном. Уколико буде потребно, биће.

Значи, можете да обећате да ћемо, ако затреба, добити?

— Срби ће све добити, ако буде потребно.

Присуствовали сте инаугурацији новог председника Србије. Као доброг познаваоца Србије, да ли Вас је нешто задивило?

— Тешко да неко може да буде истински познавалац Србије, зато што је српска историја веома богата, компликована, не може, практично, да се запамти. Чак је тешко да се до краја схвати. Зато не бих никога називао познаваоцем Србије. Што више покушавате да сазнате, више схватате да ништа не знате.

Слажете ли се са председником Вучићем који је рекао „градимо мост ка будућности, а не ка прошлости“. Може ли тај мост бити добар и леп?

— Нисам знао шта је тачно рекао, али и ја то исто говорим. Не мислим да су се јуче десиле неке ствари које излазе из оквира онога што је требало да се деси на формалном, свечаном догађају ступања новог председника Србије на дужност. Важно је што су дошли сви балкански лидери. То наглашава улогу Србије као највеће и најауторитетније државе у региону, од које много тога зависи. Био је прилично висок ниво представника других држава. Ја сам јуче, иако су ти људи мени увели санкције, дуго разговарао са Роуз Готемилер а она је заменик генералног секретара НАТО-а.

Хоће ли ће она смети да се после тог разговора врати у своју земљу?

Инаугурација: Вешта режија или „О соли мио“ за Србију

— Не знам.

Зар је неће казнити?

— У чему је код њих проблем? Американци су увели правило да, ако неко буде

разговарао са мном или са неким као што сам ја, казна за то буде сто хиљада долара. Зато вам ја намерно говорим, да бисте ви то објавили да би она морала да плати тај новац. Или да укину своје глупе санкције, које су једноставно клонковске.

А зашто су клонковске? Они, једноставно, не желе да виде Русију у својој земљи...

— Русију тако неће зауставити. То је клонкијада. То нам само омогућава да покажемо најбоље црте свог националног карактера. Има један познати виц. Када је требало да се представници различитих народа натерају да скоче са моста. Французу кажу: Знате, Францускиње више не воле Французе! Француз каже: Какав ужас! И скочи с моста. Американцу кажу: Знате ли да Америка више није суперсила? Он: No! И скочи с моста. А Русу кажу: Знате, са тог моста не сме да се скаче. Он: А?! И скочи с моста. Стога, нама ништа не треба да забрањују. Такав нам је карактер. Све ћемо да радимо што нам бране. И зато када нам кажу: не смете да имате авијацију, ми је направимо. Нећемо вам испоручивати моторе за бродове. А ми смо направили за две године нову грану индустрије. Не смете да развијате електронику. Нећемо вам давати елементарну базу. Развили смо нову грану индустрије. Због тога нам је чак интересантно, јер не можемо да путујемо у Америку. Мени су забранили да идем и у Аустралију. А нисам ни намеравао да идем у Аустралију. Није ми тамо ништа интересантно. Кенгури?!

Јесте ли се на инаугурацији срели са Хојтом Брајаном Јијем? Ви знате ко је он и да отворено говори против Русије, а посебно против утицаја Русије на Балкану и он то чак описује као злокобно. Шта мислите о томе?

— Ништа не мислим. Апсолутно ме не занима шта тамо неко говори. Видите, ако ја будем слушао све који говоре неке глупости, нећу добро спавати. Зато их и не слушам.

Да ли је заиста тај утицај Русије толико ужасан за Србе? Можда они на Западу знају нешто што ми не знамо. Шта ћете урадити са нама ако овде дозволимо тај утицај?

— Господе! Нашли су чиме да застрашују. Заправо, искрено говорећи, први пут чујем за тог званичника. Први пут чујем да он тако говори. А више и нећу ништа да слушам, јер он говори глупости.

Што се тиче Балкана, видимо да је пре неког времена сенатор Мекејн изјавио да је Русија пропустила последни воз за Црну Гору. У Македонији је нови премијер прозападни. Шта ће се десити? Да ли Русија губи на Балкану или не?

— Шта желите од мене, да коментаришем сенатора Мекејна? Он је одавно полудео. Зар нема довољно људи у лудници? Зар ће све полуделе документовати? Ја њега добро познајем. Састајао сам се са њим док сам био посланик Државне думе. Рекао сам му своје мишљење. Од тада је бесмислено то коментарисати.

Питање је било другачије? Да ли је Русија заиста пропустила шансу да заустави утицај НАТО-а на Балкану?

— Онда је боље да ми Ви поставите то питање, а не Мекејн. Јер Мекејна никако нећу да коментаришем. Мислим да се у некој другој размери овде дешава исто оно што се дешава код нас. Можда нећу бити коректан, али вероватно је боље говорити некоректно, али истинито. Сматрам да је Црна Гора за Србију оно што је Украјина за Русију. Практично, то није створено против Русије, већ против Србије, изазван сукоб између рођене браће и сестара. То ви и ми савршено добро знамо. То говори о томе да рођеном брату можете да убаците нешто што ће га учинити отуђенијим од странца. Исто то се код нас у Украјини десило. Ми смо такође сви измешани. Ја сам у Кијеву завршио први разред. Мој отац је тамо радио. Моја жена је Украјинка. Ми смо сви измешани. А сада друг друга не зове. Сестра не жели да разговара са братом. То је тежак злочин који су пре свега починили Американци. Они су посејали то зрно непријатељства. Могуће је да нисмо на време приметили те процесе. Ми нисмо сматрали да је то озбиљно. Нисмо веровали да тако нешто може да се деси. Једноставно, нисмо веровали. Али то се нагомилавало из године у годину. Прво су о нама причали вицеви. Њима се то чинило смешним. Москаљку на гилјку. Обесити Руса. То је било смешно. Затим...

